

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

و التَّيْنِ وَ الزَّيْتُونِ (1)

قسم به انجیر و زیتون. (1)

وَ طُورِ سِينِينَ (2)

و کوه سینین. (2)

وَ هَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ (3)

و این شهر امن. (3)

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (4)

البته به یقین آفریدیم ما انسان را در بهترین شکلی. (4)

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (5)

باز برگردانیدیم ما او را (در) پائین ترین (از) پائین تر ها. (5)

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (6)

مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کار های شائسته پس برای ایشان است پاداش بی پایان.

(7)

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ (7)

پس چه وادار می کند ترا به دروغ نسبت کردن بعد آن به روز جزا؟ (7)

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ (8)

آیا نیست خدا فرمان روا ترین فرمان روایان؟ (8)